

Praktikanten har ordet

Under hösten har jag haft förmånen att praktisera på Folkpartiets biståndsstiftelse, Svenskt internationellt liberalt centrum (Silc). Som nyexaminerad statsvetare kan arbetsmarknaden vara tuff och steget från flitig student till fast anställd kan ibland vara långt. Praktiken har varit ett sätt för mig att skaffa mig praktisk arbetslivserfarenhet och har gett mig möjligheten att utvecklas i min yrkesroll. Med praktikperioden från Silc känner jag mig en erfarenhet rikare och väl rustad för nästa utmaning.

Bemötandet från mina kollegor var hjärtligt och varmt och jag kände mig mer än välkommen när jag inledde praktikperioden. Deras stöd och erfarenhet har hjälpt mig i mina arbetsuppgifter och det har varit en fröjd att få ha utvecklats i deras omgivning. När praktiken nu löper mot sitt slut är det dags att göra bokslut. Vad har jag då hunnit göra under denna praktikperiod? Och kanske än viktigare, vad tar jag med mig för erfarenheter och kunskaper?

Jag har haft turen att få praktisera på Silc under en expansiv och intensiv period med många olika arbetsuppgifter. De kanske mest viktiga har varit utformandet av biståndsprojekt i Zimbabwe och Vitryssland, vilket också är kärnan i Silcs verksamhet. I samband med att vi i slutet av november lämnade in tre projektförslag till Sida så genomförde Silc även ett lokalbyte. Det blev mycket att hålla reda på men med tanke på rådande omständigheter gick det relativt smidigt.

Två böcker har också lanserats på Silc förlag under hösten, Kjell Albin Abrahamsons *Ukraina – Öster om väst, väster om öst*, och debattantologin *Bistånd är politik!*, vilket medförde en gedigen mängd administrativt arbete. Silc var som sig bör representerat på bokmässan i Göteborg och där gavs möjlighet att diskutera biståndsfrågor och utvecklingspolitik med såväl meningsfränder som konspirationsteoretiker. Vi slog nytt försäljningsrekord och hade många besökare i montern.

När det var dags för landsmötet i Karlstad var jag inte sen att tacka ja till att följa med och representera Silc. Det var en bra erfarenhet med många intressanta möten och det gav mig en djupare inblick i Folkpartiet. Landsmötet var mitt första möte med politiskt beslutsfattande på högre nivå och det var här, på kongresscentret i Karlstad, mitt under en debatt om sekretessen i vapenexporten, jag plötsligt insåg värdet i det arbete Silc bedriver, och därmed även min insats. Jag fick en känsla av att man kunde ta på demokratin, och den känslan önskar jag att personer i de länder Silc arbetar också ska få möjligheten att uppleva. I det ögonblicket i Karlstad fick praktiken ett moraliskt mervärde, och arbetet gick från att vara abstrakt med fluffiga demokratimål till att vara ytterst konkret. Den känslan är den starkaste och mest tydliga jag tar med mig ifrån tiden på Silc.

Vad jag har förstått har Silc länge varit ett aktivist- och praktikantnäste, en plats där engagerade människor får en möjlighet att kanalisera ett demokratiskt och medborgerligt engagemang för människor i utsatta miljöer. Jag kan bara tala för mig själv när jag säger att jag instämmer i detta. Jag har idel goda ord att säga om Silc och jag tror att kommande praktikanter precis som jag kommer att känna sig en erfarenhet rikare den dag deras praktikjänst löper ut.

När jag nu, tack vare praktiken på Silc, går vidare mot nästa utmaning som politisk sekreterare på riksdagskansliet, ser jag tillbaka på en tid som har varit intensiv och oerhört lärorik, trots den ringa omfattningen på tre månader.

Jag har inga invändningar att delge för den eller dem som träder in i mitt ställe vad gäller Silc som praktikplats. Nu återstår bara att se om de kan koka lika gott kaffe.

Patrik Lind, Södermalm, Stockholm, 2011-11-29